

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113206254
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3113206254.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného : Ing. X. T., bytom Q. XXXX/XA, K., právne zastúpeného X. s.r.o. so sídlom E. XXX, K. K. a Mgr. X. F., advokátom so sídlom X. X. proti povinnej: Ing. Z. T., bytom O. XXXX/XX, K., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. T. U., so sídlom V. XX, B., o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia - striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov u maloletého E. T., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Y., na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 60Em/2/2013-252 zo dňa 2.2.2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. o obnovení výplaty rodičovského príspevku, prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa s účinnosťou od 9.1.2017, potvrdzuje.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. o zamietnutí návrhu povinnej na výplatu rodičovského príspevku, prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa za obdobie od 01.06.2015 do 14.12.2016 mení tak, že Y. sa ukladá, aby s účinnosťou od 1.6.2015 do 8.1.2017 obnovil povinnej výplatu prídavku na dieťa, a to na mal. E..

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého pre zánik exekučného titulu. Predmetom výkonu rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti bolo odovzdávanie maloletého od matky ako povinnej otcovi ako oprávnenému. Výrokom II. vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ÚPSVaR) K. na obnovu výplaty prídavku na dieťa s účinnosťou od 09.01.2017, ktorá výplata bola zastavená v priebehu vykonávacieho konania podľa § 383 CMP. Dátum účinnosti obnovenia výplaty prídavku na dieťa 9.1.2017 určil od právoplatnosti rozsudku OS TN č.k. XXP/XXX/XXXX-XXX zo dňa 15.12.2016, ktorým došlo k zániku vymáhaného exekučného titulu, pretože striedavá osobná starostlivosť bola zmenená na osobnú starostlivosť matky so stretávaním sa maloletého s otcom podľa uváženia maloletého. Výrokom III. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zamietol návrh matky na doplatenie rodičovského príspevku za obdobie pozastavenia jeho výplaty predchádzajúce právoplatnosti uvedeného rozsudku. Zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že v zmysle § 383 ods. 2 CMP je obnovenie výplaty zastavených dávok viazané na dobrovoľné plnenie a povinná dobrovoľne nespĺnila, čo jej ukladal exekučný titul. V danom prípade mal súd v konaní preukázané, že povinná si riadne neplnila svoju povinnosť matky pripraviť maloletého na striedavú osobnú starostlivosť tak, aby bolo toto oprávnenie otca rešpektované, či už zo strany matky dieťaťa alebo zo strany maloletého dieťaťa. Podľa súdu prvej inštancie mala povinná prijať také výchovné opatrenia, aby k realizácii striedavej osobnej starostlivosti došlo v prvom rade dobrovoľne, bez ohľadu na jej subjektívne pocity. Okrem toho nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, že by výkon rozhodnutia bol v rozpore so záujmami maloletého. Pokiaľ by súd za daných okolností

povolil doplatenie dávok za obdobie vykonateľnosti exekučného titulu, v ktorom si povinná neplnila svoju povinnosť z neho vyplývajúcu, bolo by to v rozpore s účelom celého konania o výkone rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa, uzavrel súd prvej inštancie.

2. Proti rozhodnutiu, a to do výrokov II. a III. podala odvolanie povinná a žiadala napadnuté rozhodnutie zmeniť a výplatu prídavku na dieťa obnoviť za celé obdobie, v ktorom bola pozastavená, teda aj pred zánikom exekučného titulu. Namietala, že súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil okolnosti, za ktorých došlo k novému rozhodnutiu o právach a povinnostiach rodičov k maloletému (OS TN XXP/XXX/XXXX-XXX) a najmä jeho obsah, pretože týmto rozhodnutím bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a styk maloletého s otcom nebol upravený. Súd prvej inštancie tiež nezohľadnil, že v priebehu výkonu rozhodnutia ani sám maloletý nechcel ísť k otcovi a neúspešný bol preto aj pokus o odňatie maloletého pri výkone rozhodnutia súdom dňa 10.05.2013. Už v tom čase mal maloletý s oprávneným zlý vzťah a nemal záujem k nemu chodiť, pričom povinná tomu nijako nebránila a maloletého k návštevám otca dokonca motivovala. Povinná citovala znalecký posudok z konania 30P/242/2013, podľa ktorého nebola striedavá osobná starostlivosť vhodná a dokonca nebolo vhodné ani to, aby sa maloletý musel stretávať s otcom. Uviedla tiež, aké postoje v tom čase vyjadroval maloletý, že nemal záujem o stretnutia s otcom. Uvedené okolnosti, z ktorých je zrejmé, že neplnenie exekučného titulu nebolo spôsobené z jej strany bolo podľa povinnej potrebné zohľadniť aj pri rozhodovaní o obnovení výplaty prídavku na dieťa.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti potvrdiť podľa § 387 CSP a v časti zmeniť podľa § 388 CSP.

5. Podľa § 383 ods. 1 a 2 CMP, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu a) rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu, b) prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu. Ak povinný začal dobrovoľne plniť, súd rozhodne, aby príslušný štátny orgán obnovil výplatu dávok zastavených podľa odseku 1.

6. Možno sa stotožniť so súdom prvej inštancie, že pokiaľ povinný neplní povinnosť podľa exekučného titulu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu a v tej súvislosti mu je zastavená výplata dávok podľa citovaného ustanovenia § 383 ods. 1 CMP, nie je dôvodné, aby povinnému potom, ako povinnosť plniť začne, bola výplata dávok obnovená aj spätne za obdobie neplnenia uloženej povinnosti. Skutočne by sa tým významnou mierou strácal donucovací efekt danej právnej úpravy, pokiaľ by napokon povinnému boli dávky aj tak vyplatené.

7. Uvedené platí principiálne a je podmienené zmenou postoja povinného spočívajúcou v dobrovoľnom plnení (... ak povinný začal dobrovoľne plniť...). V posudzovanom prípade však nedošlo k neskoršiemu dobrovoľnému plneniu povinnej. Ako sa ukázalo na základe výsledkov konania OS TN sp. zn. 30P/242/2013, neplnenie povinnosti uloženej exekučným titulom tu nespočívalo v konaní povinnej, ale v objektívnych okolnostiach, ktoré napokon viedli k úplnej zmene úpravy práv a pomerov k maloletému. Keďže bol maloletý rozsudkom OS TN sp. zn. 30P/242/2013 zverený do osobnej starostlivosti matky bez autoritatívnej úpravy jeho stretávania s otcom, je zrejmé, že dovtedajšia úprava formou striedavej osobnej starostlivosti bola nevyhovujúca. Matka na túto okolnosť poukázala svojim návrhom už v roku 2013 a výsledok konania jej dal za pravdu. Za tejto situácie skutočne nie je možné trvať na tom, že až do právoplatnosti rozhodnutia (9.1.2017) o zmene striedavej osobnej starostlivosti na osobnú starostlivosť matky (OS TN sp. zn. 30P/242/2013) bolo výlučne na matke ako povinnej z pôvodného exekučného titulu, aby zabezpečila odovzdávanie maloletého otcovi podľa tohto exekučného titulu. Preto nemožno dovodiť, že obnovenie výplaty prídavku na dieťa je dôvodné až od právoplatnej zmeny v otázke starostlivosti o maloletého.

8. Pokiaľ povinnosť stanovená povinnému rozhodnutím vo veci starostlivosti o maloleté dieťa vymáhaná aj formou pozastavenia dávok podľa § 383 zanikne v dôsledku nového rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, je dôvodné obnoviť vyplácanie pozastavených dávok už od okamžiku, kedy povinný podal návrh na takú novú úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorej bolo novým rozhodnutím vyhovené.

9. Ako bolo uvedené vyššie, práve situácia popísaná v odseku 8 odôvodnenia nastala aj v posudzovanom prípade. Keďže matka podala návrh na zmenu striedavej osobnej starostlivosti na svoju osobnú starostlivosť už v roku 2013 a rozsudkom OS TN č.k. 30P/242/2013-600 zo dňa 15.12.2016 jej bolo vyhovené, bolo namieste výplatu dávok obnoviť v súlade s jej žiadosťou za celé obdobie ich pozastavenia. O obnovení za časť tohto obdobia rozhodol správne súd prvej inštancie výrokom II. napadnutého rozhodnutia, preto odvolací súd tento výrok potvrdil. V zostávajúcej časti obdobia pozastavenia výplaty prídavku na dieťa rozhodol odvolací súd zmenou napadnutého výroku III. tak, že výplatu aj za toto obdobie obnovil, a to z dôvodov uvedených vyššie. Vo výsledku je tak dôvodné obnovenie výplaty prídavku na dieťa za celé obdobie, počas ktorého bola výplata tejto dávky matke zastavená.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

11. Rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).